

12 Μαΐου 2015

Για να γίνει μεγάλος

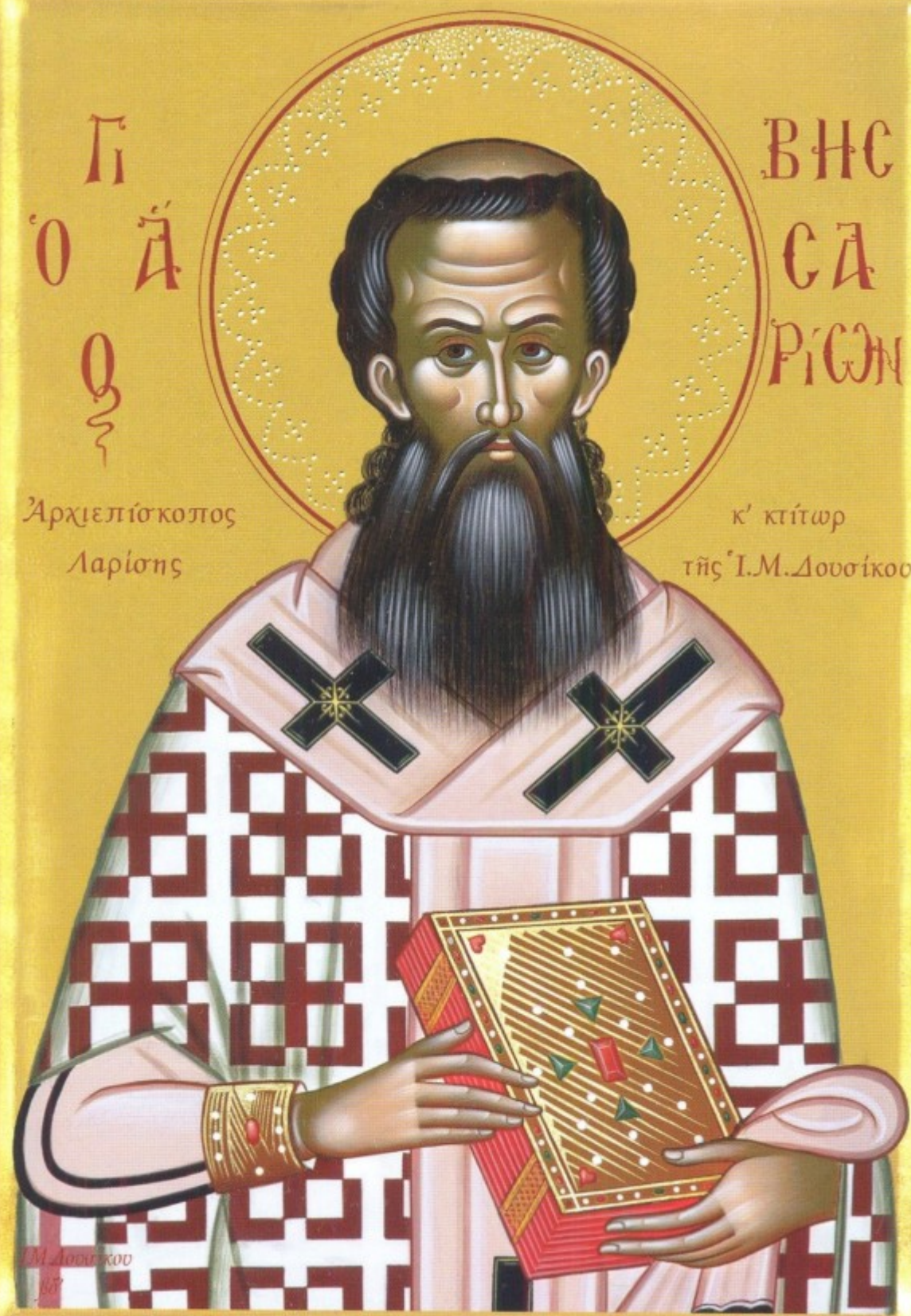
/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Π
Θ Ἀ
Θ

ΒΗΘ
ΣΑ
ΡΙΩΝ

Ἀρχιεπίσκοπος
Λαρίσης

κ' κτίτωρ
τῆς Ἱ.Μ. Δουσίου



Ἱ.Μ. Δουσίου
87

Ο άγιος Βησσαρίων, πολιούχος της Φιλιππιάδας, ήταν μεγάλος. Για τον Θεό. Αλλά και για τους ανθρώπους. Το μαρτυρεί η δόξα του. Και τα θαύματά του.

Πώς όμως έγινε μεγάλος;

Το βλέπομε στον βίο του.

Δεν άφησε την ζωή του να κυλήσει στην τύχη. Σκέφτηκε: Χωρίς δάσκαλο και οδηγό, δεν μαθαίνεις ποτέ τίποτε σωστά. Είναι δυνατό αυτό να ισχύει για όλα τα άλλα και να μην έχει εφαρμογή στην Χριστιανική ζωή;

Θέλοντας λοιπόν να γίνει καλός Χριστιανός, αναζήτησε ένα πνευματικό οδηγό. Ένα δάσκαλο της Χριστιανικής ζωής. Και φυσικά βρήκε. Γιατί πάντοτε υπάρχουν. Ήταν ένας «πνευματικός», ένας εξομολόγος. Κοντά του ο άγιος Βησσαρίων έβαλε το θεμέλιο της αγιωσύνης του.

Αναρωτιόμαστε: Εκτός από τον άγιο Βησσαρίωνα πήγαιναν και άλλοι στον πνευματικό εκείνο; Ασφαλώς. Γιατί δεν έγιναν και εκείνοι άγιοι;

* * *

Πολλά παιδιά πηγαίνουν στο σχολείο.

Αντί όμως να έχουν τον νου τους «να μάθουν γράμματα», κοιτάζουν πώς θα γελάσουν το δάσκαλο! Μερικά μάλιστα του κάνουν και καζούρα! Ποιόν ζημιώνουν; Το δάσκαλο;

Το ίδιο συμβαίνει και με εκείνους που πηγαίνουν στους πνευματικούς και δεν τους ακούνε. Ποιόν ζημιώνουν; Τον παπά;

Ο άγιος Βησσαρίων δεν πήγε στον πνευματικό για γούστο. Αλλά για να ωφεληθεί. Όσο πιο πολύ μπορούσε.

Τί έκαμε για να ωφεληθεί;

Δεν έκρυβε από τον πνευματικό του τίποτε.

Τον αγαπούσε σαν πατέρα του.

Άκουγε τα λόγια του με ευλάβεια και ταπείνωση.

Του έλεγε πάντοτε την αλήθεια. Χωρίς ούτε να προσθέτει, ούτε να αφαιρεί κάτι.

Δεν αντίλεγε ποτέ σε ό,τι του όριζε ο πνευματικός του να κάμει, αλλά τα δεχόταν με χαρά σαν σωστικά φάρμακα.

Αυτά έκανε ο άγιος Βησσαρίων.

Συ τί κάνεις;

(+Μητροπ. Νικοπόλεως Μελετίου, Σελίδες ημερολογίου, εκδ. Ι. Μ. Προφήτου Ηλιού, Πρέβεζα, σ. 22-23)